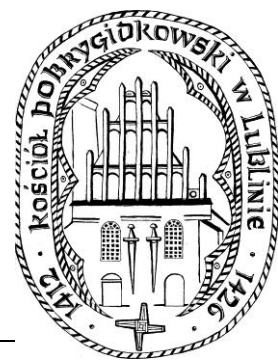

Buletyn Rektoratu

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, 1 MARCA 2020 r. NR 9 (396)

**Kościół pw. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

W TYM TYGODNIU

NABOŻEŃSTWA

I PIĄTEK MIESIĄCA

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 10.30 i 17.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu
– godz. 15.00-18.00

Koronka do Bożego Miłosierdzia – godz. 15.00
Sakrament Pokuty i Pojednania godz. 15.00-18.00

I SOBOTA MIESIĄCA

NABOŻEŃSTWO „PIĘCIU SOBÓT MIESIĄCA”
godz. 10.30 i 17.30

Msza święta wotywna ku czci NMP – godz. 11.00

WIELKI POST 2020

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA
przed każdą i w czasie każdej Mszy świętej

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

DROGA KRZYŻOWA

Piątek, godz. 10.30 i 17.30

GORZKIE ŻALE

Codziennie (oprócz piątku),
godz. 10.30 i 17.30
W niedzielę, godz. 17.30

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

29.03.-1.04.2020 r.

Prowadzi ks. dr Tomasz Adamczyk

NIEDZIELA, 29.03.

Msza św. z nauką rekolekcyjną:

7.00, 8.00, 9.30, 11.00, 12.00, 13.15, 16.00, 18.00

**PONIEDZIAŁEK-ŚRODA
30.03-1.04**

7.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

NIEDZIELA: podczas każdej Mszy świętej

PONIEDZIAŁEK – ŚRODA

7.00 – 7.45; 10.45 – 11.45; 17.45 – 18.45

ZAPRASZAMY

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 2.03.

7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (16)
7.30 O zdrowie, potrzebne łaski dla Agnieszki, Jana, Stanisława i dla całej rodziny Białków
11.00 +Wiktor Czarnecki
11.00 +Włodzimierz (2r.)
18.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (2)
18.00 +Helena, Witold

Wtorek, 3.03.

7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (17)
7.00 W intencji ofiarodawców
7.30 O błogosławieństwo Boże i szczęśliwą podróż dla Wojciecha
11.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (3)
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Bronisławy Walasik z racji 80 urodzin
18.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla jubilatów z rodziny Renaty i Andrzeja

Środa, 4.03., św. Kazimierza

7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (18)
7.30 +Kazimierz, Zbigniew
11.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (4)
18.00 +Julia Hałas
18.00 +Kazimierz Rawski, Marianna Rawska
18.00 +Kazimiera Wójcik (imieninowa), Tadeusz Wójcik

Czwartek, 5.03.

7.00 O nowe powołania kapłańskie, zakonne, misyjne i o łaskę wytrwania dla powołanych
7.00 Przez wstawiennictwo św. Judy Tadeusza, prośba o pomyślne rozwiązanie i szybkie zakończenie trudnej sprawy podziału majątku
7.30

8.00 WOTYWNA DO ŚW. JUDY TADEUSZA

11.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (19)
18.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (5)
18.00 +Regina Południwska (2r.), Roman Południwski, Alicja Maciejewska, zmarli z rodziny Domańskich i Południwskich
18.00 O zdrowie i łaskę wiary dla Zbyszka, o zdrowie i siłę dla Ewy i o błogosławieństwo dla ich małżeństwa

Piątek, 6.03., I PIĄTEK MIESIACA

7.00 Za dusze w czyścicu cierpiące
7.30 +Władysław Jarosz – gregorianka (20)
11.00 WOTYWNA DO ŚW. BRYGIDY
18.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (6)

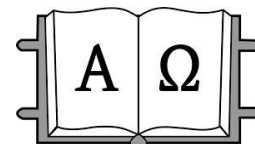
Sobota, 7.03., I SOBOTA MIESIACA

7.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (7)
7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (21)
7.30 O dar macierzyństwa i ojcostwa dla Hani i Piotra
11.00 Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi
18.00 +Jan (8r.)
18.00 +Jerzy Seweryński (4r.)

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, 8.03

7.00 +Marian, Bronisława, Jerzy, Stefania
8.00 +Stanisław i Irena Mróz, wszystkie dusze czyścicowe
9.30 O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla córki Iwony z racji urodzin i imienin oraz dla jej rodziny
11.00 Dzięczczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Beaty Jakubaszek i dla Łucji
11.00 +Bolesław Korczak – gregorianka (8)
12.00 O pomyślne zdanie egzaminów i opiekę Matki Bożej dla Elizy
12.00 +Kazimiera i Józef Sołtys, zmarli z rodziny Sołtysów
13.15 Dzięczczynna z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Marcelina okazji 15 urodzin
13.15 +Władysław Jarosz – gregorianka (22)
16.00 O zdrowie, mądrość wyborów, wszelkie potrzebne łaski dla Wiliama z racji 21 urodzin
18.00 +Eugenia Maliszewska - o dar nieba

SŁOWO NA NIEDZIELE

Wyprowadził Go na górę...

„wyprowadził Go na górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł: Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego”

Z jednej strony propozycja władania światem, z drugiej Wielki Post. Obie te rzeczywistości dotyczą człowieka.

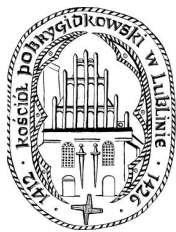
Z jednej strony życie, które podsuwa tyle propozycji, tyle obrazów, tyle możliwości, zarówno, aby „mieć” jak i „być”; świat, który zwraca naszą uwagę na tysiące rzeczy istotnych i jednocześnie banalnych, wystawiając nas na próbę. Z drugiej strony zwycięstwo Jezusa, które u progu Wielkiego Postu odczytujemy jako zaproszenie do podobnych zwycięstw w codziennym naszym ludzkim życiu.

Czy zatem – pytamy – znajdziemy siły, by podjąć to zaproszenie? Czy mamy taką wolę, by trwając w tym świecie, uczynić ten czterdziestodniowy okres czasem szczególnym?

Jeśli mamy dobrą wolę, by przyjąć to zaproszenie, a w sercu odczuwamy lęk czy podołamy, to dzisiejsze ewangeliczne kuszenie Jezusa dodaje nam duchowych sił.

On - Chrystus podczas 40-dniowego postu umiał zostawić toczące się życie i udać się na pustynię, z dala od wszystkich; więcej, potrafił odeprzeć podstępne kuszenie szatana, nie zatracając tej perspektywy najbardziej istotnej w życiu, jaką jest sam Bóg. Słyszymy w odpowiedziach, których udziela Jezus szatanowi: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu służyć będziesz” oraz „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”. Przypomina mu tym samym jego miejsce w porządku tego świata, miejsce zła, które choć chciałoby, nigdy nie będzie królować.

Ta perspektywa Bożego zwycięstwa nad złem przynagla także nas u progu Wielkiego Postu. Świadomi własnych niedoskonałości w tym świecie chcemy zapanować nad złem, chcemy Bogu oddawać pokłon, chcemy odnowić w sobie to, że „nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”, chcemy krótko mówiąc odnieść zwycięstwo z Chrystusem! Chcemy poczuć, że jesteśmy silni Jego mocą

WYPENIAMY PIT-y

Zwracamy się z prośbą o przekazanie 1% podatku na Powizytkowski Ośrodek Kultury, który jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Kościoła Rektoralnego i posiada status organizacji pożytku publicznego. Uzyskane w ten sposób środki finansowe wspomogą przeprowadzenie renowacji stali w prezbiterium kościoła. Informujemy, że istnieje możliwość bezpłatnej pomocy ze strony Biura Rachunkowego tym wszystkim, którzy pragną wypełnić i rozliczyć PIT i jednocześnie przekazać 1% podatku. Deklaracje podatkowe można przynosić do Biura Rachunkowego, które swą siedzibę ma przy wejściu do Sklepu u Brygidy. Dziękujemy za dar wrażliwego serca i troskę o piękno naszej świątyni.

PODARUJ 1% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄ NA KONTO:**

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Dziękujemy!

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

Bezimienna – 1.000,00 zł

Bezimienna – 100,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.
Najbliższa we wtorek godz.7.00**

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty**

Droga Krzyżowa

To nabożeństwo nawiązujące do przejścia Pana Jezusa od pretorium Piłata na wzgórze Golgoty. Męka rozważana jest w 14 symbolicznych stacjach. Pismo Święte nie zawiera dokładnej trasy Drogi Krzyżowej, a tylko 9 spośród 14 stacji ma swą podstawę w ewangelicznych opisach męki Pańskiej. Pierwsi chrześcijanie otaczali wciąż te święte miejsca w Jerozolimie. Według apokryfu z V wieku „*De transitu Mariae*” sama Maryja odwiedzała miejsca związane z męką i śmiercią Chrystusa.

Dopiero w XI - XIII w. w związku z wyprawami krzyżowymi wyodrębniono poszczególne stacje Drogi Krzyżowej. Na Zachodzie kult ten kształtował się od czasów średniowiecza. Celem tego nabożeństwa było okazanie współczucia dla umęczonego Chrystusa i pragnienie uczestnictwa w Jego cierpieniach. Na upowszechnienie Drogi Krzyżowej miały wpływ odpusty nadane przez Stolicę Apostolską dzięki staraniom franciszkanów. W 1931r. Pius XI udzielił chorym i więźniom na odprawienie jej przed krzyżem. Według Pawła VI do istoty nabożeństwa należy rozważanie męki Pańskiej przy 14 erygowanych krzyżach, co daje możliwość uzyskania odpustu zupełnego za jej odprawienie.

Droga Krzyżowa powstała z pragnienia kroczenia śladami Jezusa Chrystusa. W samym zaś nabożeństwie chodzi o zrozumienie sensu cierpienia dla naszego zbawienia. Śmierć na krzyżu, będąca kulminacyjnym punktem Drogi Krzyżowej budzi w chrześcijaninie nadzieję na to, że między ofiarą krzyża a historią ludzkości zachodzi głęboka relacja zbawcza.

Nabożeństwo to domaga się od człowieka podjęcia decyzji postępowania każdego dnia za Chrystusem drogą samozaparcia i ofiary w duchu miłości, niesienia na Jego wzór krzyża codziennych zadań i obowiązków. W świetle Drogi Krzyżowej wielkiego sensu nabiera ludzkie cierpienie. Rozważając treść kolejnych stacji mają one nas pobudzać wtedy do osobistej rewizji życia. Każde zaś z wydarzeń Drogi Krzyżowej jest zaproszeniem, by współpracować z Bożą łaską. Towarzyszy temu gotowość do współdziałania w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa i bycia nowym człowiekiem gotowym do nawrócenia się i pokuty. W czasie trwania nabożeństwa powinna dokonać się ocena stopnia naszej przynależności do Chrystusa, to znaczy czy bierzemy swój krzyż i Go naśladujemy.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Św. Kazimierz Królewicz

Z wielu zabytkowych obrazów, które zachowały się do naszych czasów w Kościele p.w. Wniebowzięcia N.M.P. Zwycięskiej na uwagę zasługuje obraz Króla Kazimierza Jagiellończyka (płótno 201x123). Przed renowacją naszej świątyni obraz znajdował się na prawej ścianie prezbiterium. Obecnie znajduje się w Kaplicy Grunwaldzkiej. Przypadające na 4 marca święto jest okazją, by przypomnieć postać św. Kazimierza, syna Kazimierza IV, króla Polski, księcia Litwy i Rusi. W przeciwieństwie do większości członków rodu Jagiellonów, stynących z trudnych i gwałtownych temperamentów, młody Kazimierz był spokojnego i wrażliwego usposobienia. Jak przystało na członka dworu królewskiego świetnie władał szpadą i jeździł konno, jednak wolał słuchać z ust swojej matki opowieści o św. Władysławie i św. Jadwidze. Straż zamkowa potykała się często o ciało śpiącego na twardej kamiennej posadzce Królewicza, który „warował” przy drzwiach kaplicy. Pod jedwabnymi szatami zwykł nosić Kazimierz ostrą włosiennicę oraz spędzać całe noce na modlitwie przed drzwiami krakowskich kościołów.

Urodził się królewicz Kazimierz w Krakowie 3 października 1458 roku; dzieciństwo spędził między tym królewskim grodem a Wilnem. Otrzymał staranne wykształcenie z literatury klasycznej, historii i filozofii, przedmiotów, które w naszych czasach, jak na nieszczęście, są coraz rzadziej uwzględniane w planach nauczania. Gdy Kazimierz miał piętnaście lat zaproponowano mu przyjęcie węgierskiej korony św. Szczepana. Młody królewicz nie posiadał tak wysokich ambicji, ale był posłuszny woli ojca. Na Węgrzech działał jednak silny konkurent do korony – Maciej Korwin. Gdy Kazimierz wprawił się, by objąć tron – na granicy Węgier czekał na niego Maciej Korwin wraz z potężnym wojskiem. Królewicz, nie chcąc rozlewu krwi, dał rozkaz do odwrotu, aby powiedzieć swemu ojcu, że nie godzi się detronizować już ukoronowanego króla, kochanego na dodatek przez lud. Wiadomość ta tak rozżłościła królewskiego ojca, że polecił uwięzić syna na trzy miesiące w zamku pod Krakowem.

Młody Kazimierz nie protestował, wręcz przeciwnie, wykorzystał okazję do tego, by móc nieustannie się modlić. Kazimierz bardzo kochał modlitwę. Był przekonany, że bez niej nie ma rozwoju życia duchowego, nie można mówić o zbliżaniu się do Boga. Kazimierz poszukiwał osobistego doświadczenia. Posiadał też wyjątkowe nabożeństwo do Najświętszej Maryi. W latach 1479-83 król ojciec udał się na Litwę i przekazał rządy nad Polską młodemu Kazimierzowi. Pamięć o dobrym rządzeniu Królewicza przetrwała wieki. Sukcesy syna zdecydowały, że król ojciec postanowił właśnie jemu przekazać berło. Co więcej planował ożenić urodziwego księcia z jedną z córek cesarza Niemiec. I tu sytuacja się skomplikowała: Kazimierz ślubował Bogu czystość, czym zniweczył ojcowski zamiar dotyczący tego ożenku. Lekarze, którzy opiekowali się chorującym na płuca Królewiczem, wmawiali mu, że nie ma lepszego lekarstwa na gruźlicę, jak małżeństwo. Kazimierz odpowiadał, że on jest przypadkiem wyjątkowym; dla niego modlitwa jest najlepszym lekarstwem na wszystkie dolegliwości. Umarł, mając 26 lat, w 1484 roku w Grodnie, w drodze do Lublina, gdzie podróżował wraz ze swym ojcem na zjazd szlachty królewskiej. W bardzo krótkim czasie, bo już w 1522 r. został kanonizowany, a następnie, w 1602 r., ogłoszony patronem Polski. Jest dziś głównym patronem Litwy.

Jest św. Kazimierz szczególnym patronem młodzieży. Tak wielu z nich nie posiada żadnej motywacji życiowej, krążąc nieustannie pomiędzy zdobywaniem tego, co można kupić za pieniądze, a tym, co musi zrobić, aby osiągnąć te pieniądze. Paula Claudel pisał: „młodość nie istnieje dla przyjemności, ale dla heroizmu”; heroizm zaś, do tego, aby postępować za Chrystusem, aby walczyć o Chrystusa i, aby żyć dla Chrystusa. Ten heroizm ukazuje nam życie św. Kazimierza.

Modlitwa do św. Kazimierza

Święty Kazimierzu, wstawiaj się za mną, abym potrafił Ciebie naśladować, zdobywał umiejętność wybierania dobra, obrony wiary katolickiej i moralności w sercach ludzi, mógł skutecznie odpierać pokusy, zachować czystość ciała i serca, pozostając wiernym członkiem Kościoła Twego. Pokaż mi, o Panie, co mam czynić, aby osiągnąć królestwo niebieskie. Amen.